

D.D. Osenga

Haarlem. 07 augustus 2020

Betreft: Stadsdichter 2020/2022

Geachte benoemingscommissie,

Hierbij wil ik graag mijn motivatie toelichten waarom ik stadsdichter van Haarlem zou willen worden. Ik heb altijd al een project op het gebied van woordkunst willen doen in de stad waar ik woon en dit lijkt mij de perfecte gelegenheid en uitgelezen kans. Laat mij beginnen met een korte introductie; Mijn volledige naam is Darryl Danchelo Osenga en mijn artiestennaam is Insayno. Op zeer jonge leeftijd ben ik in de ban geraakt van taal. Dictee was mijn favoriete onderdeel van de lagere school en mijn fascinatie voor spreekwoorden en gezegden kwamen erg goed van pas om op creatieve wijze woordgrapjes om te smelten naar gevatte 'one-liners' in rapteksten.

Tijdens mijn tienerjaren was er altijd een soort disconnectie met traditionele gedichten ondanks ik de teksten op zichzelf staand prachtig kon vinden. In mijn school hingen ingelijste gedichten die op meerdere manieren te interpreteren waren. Iedere keer dat ik ze las, las ik weer iets anders. Het prikkelde mij, maar voor mij persoonlijk miste de stem van de schrijver. Ik wilde de emotionele context horen, voelen, was het sarcastisch of juist volledig gemeend? De mystiek en de metafoor waren voor mij als taalliefhebber hetgeen wat mij aantrok, terwijl ik zag dat het mijn omgeving met dezelfde energie juist afstootte. De mooie woordkunsten bleven verscholen in scholen achter lijstjes in donkere gangen of in ondergewaardeerde, stoffige stapels dichtbundels die niemand van mijn leeftijd wilde lezen.

De eerste keer dat er vanuit de poëziewereld een brug werd geslagen was met een project wat ik deed vanuit STAD-Haarlem. Het was een project waarbij rappers samen met een dichter workshops gingen geven om de overeenkomsten en de verschillen tussen rap en dichten te laten zien. Helaas bleef het bij een pilot, maar de dichter genaamd Jelke van der Meulen, was de eerste waarbij mijn mond vol verbazing openviel toen hij zijn gedichten aan ons voordroeg. Het was of hij de twee werelden begreep. Zijn gedichten waren scherp, maar vatbaar voor mijn generatie. Van emotionele, persoonlijke teksten, tot aan maatschappijkritische stukken. Hij was de eerste die mij liet zien hoe ver je kon gaan met woordkunst.

Dat prikkelende gevoel wanneer je iets hoort wat iemand heeft geschreven werd voor altijd mijn 'high' die ik bleef achtervolgen. Ik wilde die sensatie en ervaring aan anderen kunnen meegeven omdat ik er heilig van overtuigd was dat ik niet de enige was die hierdoor geïnspireerd of gemotiveerd raakte om iets te gaan doen. Daar ligt voor mij de kracht van woordkunst; het zet aan tot.

Nu ruim 12 jaar verder heb ik een prijzenkast vol staan van allerlei talentenjachten, rap-battles en poëziewedstrijden. Zo won ik o.a. 'House Of Poets', 'Word Up' en de 'Van Dale Spoken Awards'. Het zijn er inmiddels te veel geworden om op te noemen. Het zijn prijzen uit het gehele land, zelfs prijzen uit België, maar geen eentje uit mijn geliefde stad Haarlem. Normaal is je woonplaats de springplank voor je talent om de rest van het land te kunnen veroveren. Vaak zien we hoe artiesten beginnen in hun eigen stad, maar uiteindelijk hun vertrekpunt vergeten of verwaarlozen omdat de podiums en zalen steeds groter worden. Bij mij is dit precies andersom. Ik wil juist nu iets terug kunnen doen voor mijn vertrekpunt en mijn vertrekpunt is Haarlem.

Als stadsdichter wil ik graag verschillende werelden bij elkaar brengen en bruggen bouwen. Ik wil mensen inspireren, raken en bewegen met mijn artistieke expressies. Ik wil bijdragen aan de unieke identiteit van deze schitterende stad. Daarom koos ik er ook voor om mijn gedicht professioneel op te nemen in mijn eigen geluidsstudio en een video erbij te schieten. Dit was geen vereiste, maar het voelde voor mij 'juist' om te doen. Ik heb mogen aanschouwen hoe poëzie werd geïntegreerd naar de fysieke wereld. Hoe het onderdeel werd van een leefomgeving en iedereen ervan kon genieten. Hoe het wist te ontsnappen uit verlaten schoolgebouwen haar donkere gangen en de ondergewaardeerde, stoffige dichtbundels. De stad is bewust of onbewust een grote invloed voor ons schrijvers. Het vormt wie wij zijn en het is zonde als dat wat ons heeft gevormd, niet altijd wordt teruggegeven aan dat wat het fundament is geweest. De stad bruist en ademt poëzie en het verdient om gehoord en gezien te worden op diverse manieren. Mocht ik gekozen worden als stadsdichter, ben ik ook zeer zekers van plan om mijn gedichten die ik schrijf voor Haarlem, te visualiseren.

Het is leuk om door het gehele land herkend te worden voor alles wat ik heb mogen bereiken op het gebied van woordkunst (Schrijven voor zorgverleners, commercials, TV, circulaire economische organisaties, stichtingen, universiteiten, bedrijven zoals Vodafone Ziggo, Deloitte, etc.). Maar ergens het voelt voor mij als een nog niet afgesloten hoofdstuk zolang ik de prijzenpot iedere keer terug meeneem naar Haarlem, terwijl niemand hier er iets van afweet. Dan voel ik mij net als zo'n ingelijst gedicht in mijn oude schoolgebouw. Ik ben er wel, maar slechts een enkeling die het opvalt en waardeert. Ik wil graag die brug zijn voor eenieder die nog weet dat hij of zij verliefd is op poëzie.

Als ik theaterzalen in andere steden heb laten mogen huilen, dan wil ik nu graag Haarlem laten lachen.

Met een vriendelijke groet,

Darryl Danchelo Osenga